

Publicerad 2015-05-23 15:25 av sommarmoln

Livets sötma-när ensamhet känns som störst

För trött
att andas

Luften
tung

tjockare
än blodet

i mina
ådror

Iakttar
grönskan

ljuset
värmén

livet
från

min säng

Hör fågelsång
andas dofter

av syren
och nyklippt

gräs

Känner
livets sötma

sakta
försvinna

bort

Ensamhet
när

den ekar
högst

i ett
hjärtas

dunkla
vrår

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren sommarmoln med Poeter.se id #23512 innehar upphovsrätten